

[Ove Hansen.]

munal enhed, ville være værd at tænke på i hvert fald i en overgangstid.

Det er en meget betydningsfuld afgørelse, folketinget nu står over for at skulle træffe en beslutning, der får vidtrækkende konsekvenser for de kommuner, lovforslaget vedrører. Jeg håber, at vi i folketinget bliver i stand til at træffe en afgørelse, som virkelig i fremtiden vil vise sig at blive til gavn for disse 3 store områder.

Må jeg lige, inden jeg slutter, nævne hovedstadsområdet. Vi hører jo ofte rundt omkring ved diskussioner, at det er, som om vi i folketinget og i vort arbejde i kommunalreformkommissionen ikke beskæftiger os med hovedstadens problemer. Det har vi i og for sig heller ikke gjort, men det er ikke ensbetydende med, at her ikke er et problem, et problem, der skal løses — det trænger vel i særlig grad til løsning. Jeg håber, at vi snart fra hovedstadskommunernes samråd får et forslag. Om det så vil være anvendeligt, det må vi se nærmere på. Jeg håber, at vi får lejlighed til i hvert fald senest i næste folketingsår at tage en endelig stilling. Det må være nødvendigt for os, at vi også får løst problemerne her omkring hovedstaden.

Med disse få ord vil jeg gerne sige, at mit parti er villig til at medvirke til en løsning. Vi finder, som jeg sagde til indledning, meget i lovforslaget velegnet. Der er dog ting, som vi gerne vil se nærmere på i folketingsudvalget bl. a. med hensyn til kommuner, hvor dele foreslås indlemmet. Det er et spørgsmål, om man ikke skal overveje, hvis kommunerne ønsker det, at hele kommunen skal indlemmes.

Langkilde: Baggrunden for fremsættelsen af det foreliggende lovforslag er jo det faktum, at der ikke mellem kommunalbestyrelserne i de kommuner, som ligger i de store byområder omkring Århus, Ålborg og Odense, har kunnet opnås enighed om sammenlægningsproblemerne.

Udgangspunktet for vurderingen af disse problemer i kommuneinddelingsloven af 1967 var det synspunkt, at et sammenhængende byområde normalt skulle omfattes af én kommune. En række af disse problemer rundt omkring i landet er jo løst af indenrigsministeren på basis af indstillinger fra kommunalreformkommissionen, men spe-

cielt med hensyn til de store byudviklingsområder, som lovforslaget her drejer sig om, blev der som bekendt under behandlingen her i folketinget i 1967-loven indsat en bestemmelse om, at spørgsmålet om disse områder skulle forelægges folketinget til afgørelse, såfremt der på det lokale plan ikke kunne opnås enighed.

Der er som grundlag for forhandlingerne mellem kommunerne tilvejebragt et meget betydeligt, og jeg må tilføje overordentlig godt materiale. Der har da heller ikke fra nogen side været rettet indvendinger mod dette materiale. Det er blevet erkendt, at det var tilstrækkelig fyldestgørende til en stillingtagen til disse problemer fra de kommuners side, som er berørt af problemerne. Man har imidlertid fra kommunernes side måttet erkende, at vurderingen af de principielle problemer omkring den kommunale struktur er afgørende forskellig, og det er derfor, der ikke har kunnet opnås enighed om en løsning. I alle tre områder har der været diskuteret andre løsninger, overvejende gående ud på en tredeling eller todeling af områderne, men disse løsninger har heller ikke kunnet samle enighed i kommunerne.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Ove Hansen sagde, at der ikke fra kommunalreformkommissionens side foreligger nogen egentlig indstilling til indenrigsministeriet om, hvordan problemet så skulle løses. Men det må dog fremhæves, at kommunalreformkommissionen, da den fremsendte sagen og det tilvejebragte materiale til indenrigsministeriet, fremhævede, at der var skitseret forskellige muligheder, og kommissionen har specielt fremhævet, at det forekommer rimeligt at tilstræbe en væsentlig forenkling af den kommunale inddeling i områderne, og at en isoleret sammenlægning — og det må man vel navnlig lægge vægt på — af de gennemgående økonomisk svagere stillede omegnskommuner næppe vil være et egnet grundlag for varetagelsen af de betydningsfulde kommunale opgaver, der foreligger i områderne. Altså, selv om der ikke foreligger nogen egentlig indstilling fra kommunalreformkommissionen, så har den dog med disse noget forsigtige kommissionsudtalelser peget på den løsning, som nu foreslås.

Man kan sige, det er beklageligt, at der